

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320202418
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320202418.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: M. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpeného: JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom ul. Jana Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 11 Piešťany, IČO: 36 264 176, právne zastúpenému: Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 9Csp/79/2020-261 zo dňa 20.09.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi 4 186,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 21.7.2020 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č i j e, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. Z z 15.4.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

III. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca podal žalobu, ktorou žiadal, aby žalovaný bol zaviazaný uhradiť mu sumu 4 186,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 21.07.2020 do zaplatenia a zároveň, aby súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. Z z 15.04.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.04.2015 uzatvoril s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. kúpnu zmluvu na kúpu osobného motorového vozidla za kúpnu cenu 10 646 eur. Časť kúpnej ceny vo výške 3 000 eur bola predávajúcemu uhradená v hotovosti pri podpise zmluvy a doplatok vo výške 7 646 eur mal byť uhradený prostredníctvom úveru na základe zmluvy uzatvorenej so žalovanou. Na splatenie úveru mal žalobca uhradiť 84 mesačných splátok vo výške 193,98 eur a tak mal celkovo žalovanému uhradiť sumu 16 294,32 eur.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že príslušný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch, lebo príslušná zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), g) a k). Keďže už týmto posúdením mal súd za preukázané, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, neskúmal ďalej akým spôsobom žalovaný preveroval schopnosť žalobcu splácať poskytnutý úver postupom podľa § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. Keďže súd posúdil príslušnú úverovú zmluvu ako bezúročnú a bezpoplatkovú bolo potrebné zistiť, či zo strany žalobcu nedošlo k zaplateniu vyššej sumy než mu bola poskytnutá a teda, či na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu a v akej výške. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že žalovanému uhradil celkovo 61 splátok po 193,98 eur, teda uhradil sumu 11 832,76 eur. Žalovaný túto skutočnosť namietal, ale ani na výzvu súdu nepredložil prehľad úhrad splátok zo strany žalobcu. Naopak, žalobca preukázal, že žalovaný mu vydal písomné potvrdenie o tom, že ku dňu vydania potvrdenia mu žalobca uhradil 61 splátok. Teda súd mal za preukázané, že zo strany žalobcu bolo žalovanému poskytnuté plnenie v celkovej výške 11 832,78 eur na zaplatenie úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej 15.4.2015. Keďže tento úver mal byť zaplatený bez úrokov a poplatkov len vo výške 7 646 eur, súd konštatoval, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 4 186,78 eur. Preto žalobe aj v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného túto sumu žalobcovi uhradiť spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 21.7.2020 do zaplatenia. Žalobca preukázal, že písomne listom z 14.7.2020 vyzval žalovaného na dobrovoľné zaplatenie sumy 4 186,78 eur v zmysle ust. § 451 a nasl. OZ a to v lehote do 20.7.2020. Predložil aj doklad o tom, že uvedená výzva bola žalovanému doručená dňa 14.7.2020. Keďže žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval, dňom 21.7.2020 sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 517 ods. 2 OZ. Výška úroku je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a to o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V danom prípade je to 5 % ročne. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

4. Proti rozsudku v celom rozsahu včas odvolanie žalovaný. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V úverovej zmluve je výška poskytnutého úveru uvedená v sume 8.533 eur. Táto suma pozostáva zo samotnej istiny vo výške 8.533 eur čo predstavuje reálne preplatenú výšku úveru. Žalovaný uviedol, že považuje výšku poskytnutého úveru za nepochybne podloženú dôkazmi a preto uvedenú v správnej výške s čím súvisí aj správnosť spochybnenej hodnoty RPMN. V úverovej zmluve je uvedený dátum prvej splátky dňa 13.05.2015, termín konečnej splatnosti dňa 13.04.2020, interval splácania každý mesiac do 13. dňa v mesiaci, počet splátok 84. Z uvedených položiek informácií musí byť každému aj priemernému spotrebiteľovi jasné, že zmluvný vzťah trvá od 13.05.2015 do 13.04.2020. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 dosiahnutý. Žalovaný pri koncipovaní úverovej zmluvy postupoval v dobrej viere, že plnil literu zákona korektné a komplexne. Preto zastáva názor, že je nesprávne, aby bol sankcionovaný za svoj výklad zákona, pri ktorom sa ani výklad súdov nedokáže zjednotiť. Navrhol, aby odvolací súd napadnutie rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne a priznal mu náhradu trov konania.

5. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril. Uviedol, že považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne, založené na náležitom zistení skutkového stavu a na správnom posúdení veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a súčasne si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nebolo dôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd konštatuje, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

9. K námietke nesprávneho právneho posúdenia v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (rozhodnutie NS SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010). Z obsahu spisu mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo, keďže súd prvej inštancie použil správny právny predpis a tento správny právny predpis aj interpretoval. Právne závery súdu prvej inštancie nepovažuje odvolací súd za vadné. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi odvolací súd uvádza, že výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany súdu prvej inštancie bola v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení súdom prvej inštancie nedošlo k obmedzeniu tohto základného práva v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

10. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmlúv alebo jej zmeny, pričom aj zmluva o spotrebiteľskom úvere túto charakteristiku spája.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne uviedol, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - doba trvania zmluvy. Zmyslom uvedeného ustanovenia zákona je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje časovú špecifikáciu doby trvania zmluvy a zároveň dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Vzhľadom na nedodržanie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy sa tento považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12. Žalobca bol presvedčený o tom, že mu bude poskytnutý úver vo výške 7 646 eur a preto podpísal vopred pripravenú formulárovú zmluvu, do ktorej žalovaný svojvoľne uviedol vyššiu výšku úveru. Keďže súd prvej inštancie posúdil úver za bezúročný a bezpoplatkový, dospel k správne rozhodnutiu, že žalobca mal žalovanému uhradiť len sumu 7 646 eur. Odvolací súd dodáva, že keďže žalobca reálne poskytol žalovanému úver vo výške 7 646 eur a žalovaný mu splatil na úver sumu vo výške 11 832,76 eur, t.j. o 4 186,78 eur viac, ako mal žalobca nárok, táto suma predstavuje bezdôvodné obohatenie, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5/ z dlžnej sumy ročne od 21.07.2020 do zaplatenia.

13. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04.) XX. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy,

ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny (§ 387 CSP).

14. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).